

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Julens anda

Äldste Patrick Boutoille, Frankrike
Områdessjuttio

Är inte julen underbar? Alla tycks öppna sina hjärtan och vänligheten får en mer framträdande plats i vardagen. Vi tar oss mer tid till att uttrycka kärlek till vår familj, våra föräldrar och våra vänner.

Världen i allmänhet är också mycket upptagen med alla julklappar, goda middagar och olika inbjudningar. Och om vi inte aktar oss kan det bli allt som julen betyder för oss.

Som Kristi lärjungar behöver vi söka efter det som är julens sanna anda.

Jag älskar president Howard W. Hunters inbjudan¹:

"Om du önskar hitta julens sanna anda och ta del av dess sötma, låt mig då ge dig det här förslaget. Under jäktet inför festligheterna den här julen, ta dig då tid att vända ditt hjärta till Gud. Kanske kan du under de tysta timmarna, och på en tyst plats, och på dina knän – ensam eller tillsammans med nära och kära – tacka för allt det goda som kommit dig till del, och be att hans Ande ska få vara hos dig medan du uppriktigt strävar efter att tjäna honom och hålla hans bud. Han kommer att ta dig vid handen och infria sina löften."

Den inbjudan bör få oss att reflektera över hur vi vill förbereda saker och ting nu när året lider mot sitt slut.

Jag kommer ihåg min barndoms jular. De var enkla, fyllda av glädje och kretsade kring familjen.

Jag kommer också ihåg hur berörd jag blev under min första jul som missionär i England. Min svenska kamrat äldste Nilsson och jag bestämde oss för att tillbringa kvällen med att glädja dem som fanns omkring oss. Den julaftonen besökte vi medlemmar som låg på sjukhus, vi försökte glädja sorgsna personer på gatorna och ge

små presenter till dem som inte fick så mycket uppmärksamhet.

Vi ringde på dörren och gömde oss sedan för att se glädjen hos dem som öppnade, och det fyllde oss med tacksamhet. Det var kallt den kvällen, men våra hjärtan brann inom oss. ...

Senare ville jag och min fru skapa en egen familjetradition kring julen:

På julafton älskar vi och våra barn, och missionärerna om de kan, att göra i ordning kakor, choklad och godis. Vi sjunger julsånger i flera stämmor

och sedan planerar vi hur vi ska avsluta dagen. Därefter besöker vi medlemmar och grannar och sjunger de underbara julsångerna med deras gripande ord, och ger bort godiset.

En gång besökte vi en av min frus bekanta. Hennes hälsa var oåterkalleligen i avtagande. Jag kände henne inte personligen, men när vi började sjunga såg jag hur hennes ansikte lyste upp och att det gav henne ett ögonblick av glädje i hennes så svåra situation. Tacksamhetens tårar började rinna nerför hennes kinder.

Dessa heliga stunder i vår familj hjälper oss att minnas Jesajas ord:

*"Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar her-radömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste."*²

"Må vi genom enkla handlingar av godhet, kärlek och medkänsla fylla världen med hans kärleks och helbrägdagörelses ljus."³

Jag vittnar om att Jesus är Kristus, att han är hela mänsklighetens Frälsare. Hans kärlek till oss är ofantlig.

Det är min bön att vi var och en strukturerar vår tid och förbereder oss så att vi kan känna julens sanna anda. ■

NOTES

1. Howard W. Hunter, kyrkans 14:e president, "Den riktiga julen", *Liahona*, december 2015
2. Jesaja 9:6.
3. Dieter F. Uchtdorf, förste rådgivare i första presidentskapet, "Fyll världen med Kristi kärlek", *Liahona*, december 2014,

Äldste
Patrick Boutoille

Oväntat besök av äldste Oaks i Stockholm

Gunilla Olsson, Stockholms stav

Söndagen den 13 juli 2015 blev många medlemmar i Gubbängens församling förvånade när de möttes av mötesvärdens viskning ”äldste Oaks är här” när de äntrade kapellet.

Men mycket riktigt, på förhöjningen satt äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, som inte var på officiellt besök utan bara passerade Stockholm under en semesterresa med sin hustru och fem av deras barn med respektive.

En medlem i församlingen sprang på hela familjen Oaks i tunnelbanan på väg till kyrkan och fick visa dem vägen upp till kapellet.

Sakramentsmötet hölls som planerat men präglades av äldste Oaks påtagliga närvaro och i slutet av mötet valde han att dela några avslutande tankar.

Han var på gott humör och bad skojfriskt president Hagman som översatte att hjälpa till och förbättra hans tal om nödvändigt innan han kraftigt vittnade för församlingen. Han undervisade om vilket privilegium det är att komma till kyrkan och ta del av sakramentet för att förnya vårt förbund men också vår rening. Det hjälper oss att alltid ha Anden.

Han underströk vikten för honom själv och hans familj att även på resande fot hitta en församling där de kunde få ta del av sakramentet innan deras resa fortsatte.

Han talade uppskattande om de tal och de budskap som redan lämnats under mötet. Han sa ”jag säger amen till allt som har sagts”, men tillade sen ett citat han tillskrev en brittisk filosof: ”Om du inte i detta liv sätter Gud först spelar det ingen som helst roll vad som är på andra plats.”

Han förklarade att vi är här för att göra val och vid kärnan av dessa val så väljer vi mellan Gud och världen. I det här landet finns det många världsliga påtryckningar och det krävs trofasthet att sätta Gud först. ”Ni gör det valet, annars hade ni inte varit här idag. Det hedrar er och era ledare att ni bär evangeliets fana och Guds ord i det här landet.”

Han berättade om de två begravningar som nyligen hållits för hans två bröder i de tolv apostlarnas kворum; äldste Perry och president Packer. Han sade att en begravning inte alls behöver vara en sorglig tillställning när man firar män som levt så goda liv och som nu fått ta sin examen.

FOTO GUNILLA OLSSON

Äldste Oaks från de tolv apostlarnas kворum besökte oväntat Gubbängens församling under en semesterresa med sin familj. Jakob Hagman, stavs-presidenten för Stockholms stav, översatte.

Avslutningsvis bar han sitt vittnesbörd om att det här är Jesu Kristi sanna kyrka med det fulla evangeliet och prästadömetets makt. Han bad oss använda dessa för att välsigna Guds barn.

Efter att mötet avslutades gav han församlingen en kort vinkning och avlägsnade sig. Medlemmarna var glada över besöket av familjen Oaks och hoppas att fler apostlar kan komma på besök. ■

Hur är det att ha en praktikplats i kyrkans EU-kontor i Bryssel?

En intervju med Rakel Nilsson

Francesco Di Lillo

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas EU-kontor stöder kyrkans ansträngningar att stärka relationerna till regeringar inom EU. Kontoret, som har sin bas i Bryssel, inriktar sig på frågor som rör tro, familjen, religions- eller trosfrihet, och går samman med andra kyrkor och organisationer för att främja och säkerställa att alla fritt får utöva sin tro och religion.

Rakel Nilsson, en medlem i kyrkan från Helsingborg med en

kandidatexamen i internationella relationer, har nyligen avslutat en praktikplats vid Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas EU-kontor i Bryssel.

Kan du berätta lite om dig själv och varför du bestämde dig för att ansöka om en praktikplats vid EU-kontoret?

Rakel: Jo, som du nämnde har jag en kandidatexamen i internationella relationer, men jag har inte arbetat så mycket inom det området, så när min

biskop visade mig den här praktikplatsen tänkte jag att det kunde vara ett bra tillfälle att friska upp mina internationella kunskaper och se om det fortfarande är något jag vill fortsätta med. Jag har alltid varit intresserad av internationella relationer och interkulturellt samarbete. Det är något mycket tilltalande med att bygga broar mellan olika kulturer, åsikter, synpunkter och tankar. Och att tillbringa några månader i Bryssel lät inte så illa.

Kan du beskriva en vanlig dag på kontoret?

R: Jag vet inte om man kan säga att det finns någon vanlig dag på det här kontoret. När man är beroende av vad

FOTO FRANCESCO DI LILLO

Rakel Nilsson på sitt kontor i Bryssel

som händer i resten av Bryssel så blir det svårt att ha normala rutiner. Jag gjorde sådant som att besöka de olika kommittéerna i Europaparlamentet, skriva rapporter, förbereda för möten, vara med på evenemang, forska och mycket annat. Ibland gjorde jag allt det där på en och samma dag. Jag tror det är viktigt att vara flexibel i ett kontor som det här eftersom planerna för dagen kan ändras på ett ögonblick, och det tycker jag har varit roligt.

Du nämnde att du har arbetat med en del projekt. Kan du berätta om dem mer i detalj?

R: Jag har varit engagerad i många olika projekt. Ett exempel på ett projekt var när jag följde det pågående samtalet i parlamentet med kommissionen och rådet om ett förslag angående inträde i EU för tredjelandsmedborgare. Jag började med att titta på ett dokument på parlamentets webbplats för att se vad som hänt med förslaget. Sedan analyserade jag dokumentet, lyssnade på samtalet i kommittén i parlamentet och kontaktade projektsekreteraren för att få vissa saker förklarade och ta reda på

förutsägelseerna. Det blir intressant att se vad som händer med förslaget.

Ett annat exempel på projekt som jag har varit engagerad i är den europeiska plattformen mot religiös intolerans och diskriminering som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas EU-kontor är en del av. Jag hjälpte till med förberedelserna för en frukost som de höll för assistenter till medlemmar i EU-parlamentet, och jag har varit med på möten med plattformen.

Vilken var höjdpunkten under den här upplevelsen?

R: Jag tror jag kan säga att det har varit tre höjdpunkter:

1. Ordföranden och ambassadören för Förenta staternas kommission för internationell religionsfrihet kom för att delta i ett evenemang i europaparlamentet, och vi hade förmånen att hålla en mottagning till deras ära. Jag hade turen att vara med om det genom att planera och organisera mottagningen, och det var mycket roligt. Det var en utmaning och ett bra tillfälle att växa och lära sig nya saker.

2. Äldste Patrick Kearon i Europas områdespresidentskap kom för att

närvara vid toppmötet med religiösa ledare i EU-kommissionen. Jag var delaktig i att förbereda äldste Kearon för mötet. Det var en rolig upplevelse eftersom jag lärde mig en hel del om personerna som var med på mötet och organisationerna de representerade. Men det som gjorde störst intryck var exemplet på tjänande och kristuslik kärlek som äldste Kearon visade. Det ska jag alltid bära med mig.

3. Hela upplevelsen av att vara i Bryssel, en av världens politiska smältdeglar, och att få vara med på möten i europeiska parlamentet, kommissionen vid ambassader för att främja religionsfrihet. En annan höjdpunkt har varit personerna jag har träffat och det jag har lärt mig. Den här upplevelsen har varit ovärderlig och jag ångrar ingenting.

Tack, Rakel!

Om du är engagerad i eftergymnasiala studier, är medlem i kyrkan och intresserad av EU-frågor, internationella relationer, religions- och trosfrihet, och vill veta mer om praktikplatser vid EU-kontoret, skriv till EUOffice@ldschurch.org. ■

Släktforskning i Almedalen

Gunilla Olsson, Stockholms stav

Det har varit politikervecka i Almedalen i vanlig ordning och på plats fanns utöver alla partier en mängd representanter från näringslivet,

media och ett brett urval av diverse intresseorganisationer och kyrkor.

2014 deltog för första gången någonsin Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens

Stundtals var det fullt vid datorerna med nyfikna nybörjar-släktforskare

Teambild på Familysearch, övre raden: Ingemar Nyman, Louise Nyman, Kari Sandum, Ingrid Rydström, nedre raden: Sven Luthman, Birger Sandum

Heliga. Då anordnades ett seminarium med temat "Religionsfrihetens betydelse i samhället" där Stefan Gustavsson, Svenska Evangeliska Alliansen; Christer Sturmark, Humanisterna och Louis Herrey, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga deltog i paneldiskussionen. Det var välbesökt och uppskattat. Ordförande i informationstjänsten Ingrid Nilsson, som var ensam närvarande och arrangerade då, såg ett behov av fortsatt närvaro i Almedalen och i år fick hon ett större team med sig.

Precis som förra året arrangerade och inbjöd kyrkan till ett seminarium. Årets tema var "Hur kan starka familjerelationer bidra till ett starkare samhälle?" Elisabeth Sandlund, opinionsredaktör på tidningen Dagen och Lars-Axel Nordell, riksdagsledamot KD gav sin syn på vikten av familjeband, rötter och sammanhang för såväl

ILLUSTRATION D. KEITH LARSON

individen som för samhället i stort. Ingemar Nyman, FamilySearch, var moderator för samtalet. Det blev ett lyckat seminarium i samförstånd mellan både medverkande och åhörare.

Kyrkan hade också en delegation från FamilySearch på plats. De höll öppet hus och workshop måndag till torsdag nere i Fenomenalen där alla intresserade erbjöds hjälp att komma igång med sin släktforskning. Såväl medlemmar i Visby gren som andra intresserade kom förbi och fick hjälp av handledarna att skapa ett personligt konto och lära sig mer om släktforskning, oavsett om det var för att komma igång eller för att komma vidare. Det var hjälp som uppskattades av de som hittade dit i det digra urvalet av aktiviteter som Almedalen bjuder på.

Informationstjänstens medlemmar Ingrid Nilsson och Gunilla Olsson använde tiden på plats till att närvara vid ett antal aktuella panelsamtal och seminarium där deltagarna, arrangörerna eller ämnena kan vara av intresse för fortsatt dialog och främjande av bättre relationer med opinionsbildare, tyckare och andra aktiva röster i samhällsfrågor där kyrkan har ett intresse. ■

Nytt tempelpresidentpar i Stockholms tempel

Information hämtad från Church News

Sven Ingemar Nyman, 64, Södertälje församling, har kallats som president för templet i Stockholm och efterträder Jan K. Evensen. President Nymans hustru Gerd Gunnel Louise Hedqvist Nyman, har kallats som tempelvärdinna och efterträder Marit W. Evensen.

President Nyman har nyligen verkat som familjehistorisk rådgivare med ansvar för Sverige och Danmark, och som assistent till högprästernas gruppleddare. Han har också verkat som stavsresident, biskop, högrådsmedlem, grensresident och tempeltjänare. Han är före detta Idrottschef vid Svenska Golf förbundet. Han föddes i Boden, Norrbotten och föräldrarna är Johan Holger och Britt Majvor Nyman.

Syster Nyman har nyligen verkat som Primärs president på församlingsnivå, som familjehistorisk rådgivare med ansvar för Sverige och Danmark och som tempeltjänare. Hon har också verkat som hjälpföreningspresident och som Primärs president på församlingsnivå och som söndagsskollärare. Hon föddes i Bjurholm, Västerbotten och föräldrarna är John Sixten och Maghild Ebba Viola Hedqvist. ■

HUR JAG VET

Guds hand i mitt liv

Dominique Portnoff,
Gubbängens församling

1991–1992 var bland de tuffaste åren i mitt liv. Samtidigt utgör de åren en period då jag oerhört tydligt fick se Guds hand i mitt liv.

Jag var nybliven trebarnsmamma. Mitt äldsta barn var inte mer än tre år gammalt, barn nummer två i ordningen var ett och ett halvt år gammalt och mitt yngsta barn var inte mer än ett spädbarn. Vi skulle tillbringa ett år utomlands i Belgien. Vår ekonomi var ytterst blygsam och baserades i princip på en ringa mammapenning och studielån. Efter att ha hyrt ut lägenheten i Fruängen packade vi bilen och styrde vår kosa mot Belgien.

Vi hade precis kommit fram till Leuven, strax utanför Bryssel, och den lägenhet som universitetet hade utlovat fanns inte. Det första vi fick göra var att börja leta efter någonstans att bo. Vi lyckades finna en mycket temporär lägenhet där vi kunde stanna några dagar.

En dag på väg till den temporära lägenheten kände jag som om Leuven verkligen måste vara en gudsförgäten plats. Utan boende och med tre barn som behövde plats att leka, äta och sova kände jag mig så vilsen och utsatt. Jag längtade efter att känna den Helige Andens lugnande inflytande över mig. Jag undrade varför jag inte sett missionärer någonstans i lilla

FOTO ALEXIA THYLIN

Dominique Portnoff

Leuwen. Bara det faktum att jag inte sett något spår av missionärer gjorde mig ännu mer misstänksam och otrygg. Vad var det här för plats egentligen? Ja, det var så som tanken växte fram att det här måste minsann vara en gudsförgäten plats.

Vi närmade oss den lilla gata där vår temporära lägenhet låg när jag fick syn på två unga män klädda i vit skjorta och kostymbyxor. På något sätt visste jag redan att de var missionärer när jag hör mig själv utropa: ”Om de där unga männen haft en namnbricka så skulle de vara missionärer.” Vi tvärstannade bilen och sprang ut efter dem. Ja, visst blev de något förvånade. Strax stod vi där och samspråkade livligt och glatt.

Det visade sig att de bodde i huset mitt emot vår temporära lägenhet. Genast kände jag mig mer hoppfull. Jag insåg också att det inte var en tillfällighet att vi funnit den temporära lägenheten. Missionärerna bodde ju mitt emot och kunde se oss från deras fönster. Allt skulle bli bra. Missionärerna hjälpte oss därefter i sökandet efter en lägenhet.

Mötet med missionärerna inledde en tid av välsignelser för att hjälpa oss igenom den tuffa perioden med svåra utmaningar som låg framför oss.

En söndag under den här perioden satt jag i kapellet i Bryssel. Det var stavskonferens och den hölls på franska. Jag förstod inte mycket men jag hade en god och uppbyggande känsla. När missionspresidenten höll sitt tal kallade han till sig en missionär. Missionären började tala. Jag förstod först inte vad han talade om. Egentligen förstod jag inte vad han sa sedan heller, men plötsligt visste jag ändå. Jag bara visste vad missionären talade om, med hjälp av den Helige Anden.

Missionären berättade om Joseph Smiths första syn. Jag förstod det så tydligt att jag såg det framför mig i mitt hjärta. Jag såg hur Joseph Smith gick ner på knä bland träden i lunden, med en brinnande önskan att få veta vad han skulle tro och göra. Jag såg hur han bad med fullständig beslutsamhet att följa det svar som han skulle få. Jag såg hur en ljuspelare sänkte sig ovanför honom. Han kunde se Gud Fadern och Jesus Kristus i ljuspelaren. Gud tilltalade honom vid namn och uppmanade Joseph med orden ”Denne är min älskade Son. Hör honom” att lyssna till Herren, Guds enfödde Son.

Herren besvarade hans fråga med att förklara att den sanna kyrkan inte fanns på jorden och att han, Joseph Smith, hade blivit utvald till att återställa den. Ja, jag förstod det, utan att förstå de franska orden. Jag förstod det så tydligt att jag förnam det, så att mitt sinne och hjärta kände det.

Jag är så tacksam för Guds och Herrens tydliga närvaro i mitt liv. Jag kan inte komma ihåg en tid då jag inte vetat att Gud är min himmelske Fader och att Jesus Kristus är Messias, min Frälsare. Jag har alltid haft ett vittnesbörd om evangeliet, Mormons bok och Joseph Smith, men den här händelsen cementerade mitt vittnesbörd och gav mig en mer tydlig kunskap om Joseph Smith. Jag är så tacksam för att Joseph Smith villigt gjorde de uppoffringar han gjorde för att jag skulle kunna få hålla Mormons bok i min hand. Jag är så tacksam för varje tillfälle jag får lov och känna den Helige Anden. Jag känner så starkt hur mitt hjärta översvämmas av tacksamhet. Jag är så tacksam för möjligheten att berätta för er om denna för mig så betydelsefulla händelse. ■

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Åk till Bolliaden!

Promise Udeji, Vendelsö församling, Stockholms södra stav

Bolliaden – konferensen som de flesta ungdomar mellan fjorton och arton år längtar efter vid årets slut. För

de som aldrig har varit med, är det en chans att lära känna nya vänner. Vänner som tror på samma saker som de

själva, vänner som kan vara för livet. För dem som varit med förut är det en chans att träffa sina vänner igen.

Det här var andra gången jag var med på Bolliaden. Tack vare de goda upplevelser jag hade på min första konferens kände jag en längtan och iver att åka.

På Bolliaden fanns aktiviteter som var både andliga och timliga. Tidigt på morgnarna hölls morgonsamling med skriftläsning och tal. Efter det var det dags för workshops där man kunde välja det som man tyckte mest om; allt från judo till dejting. På eftermiddagarna var det dags för idrott. Innebandy de första dagarna och sedan volleyboll och streetbasket. Ville man inte sporta kunde man delta i andra workshops.

Jag upplevde att det fanns flera höjdpunkter under Bolliaden. En av dem var faktiskt morgonsamlingarna. Även om jag var trött och gärna ville sova mer, tog jag mig upp och gick dit tillsammans med mina vänner. En annan höjdpunkt var sporten där spelarna hade roligt. Jag kände att även om vi inte vann alla matcher så stärktes gemenskapen mellan alla deltagare. Den största höjdpunkten var ändå minuterna innan det nya året inleddes, när alla stod ute med stor förväntan och glädje inför nya året. Anden, glädjen och gemenskapen var så stor att vi nästan inte ville att det nya året skulle komma. Vi ville bara fortsätta känna som vi kände just då.

Så till er som inte fyllt fjorton år än och till er som redan fyllt fjorton

men funderar på om ni ska åka eller inte, har jag bara en sak att säga: Åk! Ni som redan varit på Bolliaden: Glöm inte upplevelserna ni har under Bolliaden, både de andliga och timliga. Ni kommer att ha stor nytta av dem under hela livet. Med de här upplevelserna har ni alltid en säker grund att luta er mot under svåra tider. ■

FOTO PROMISE UDEJI

Promise Udeji, Vendelsö församling

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favorit-skriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen!

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristik-yrka.se. Under menyen "Kontakta oss"

ner till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Gunilla Olsson, stavsreporter

Stockholms stav
gunilla.m.olsson@gmail.com
Pelargatan 13, 121 47 Johanneshov
0737-193528

Sara Petersson, stavsreporter Stockholms

södra stav
sara.petersson@gmail.com
Ragnebergsvägen 35, 136 67 Vendelsö

Elisabet Aases, stavsreporter Malmö stav

elisabetaase@gmail.com
Lagmansgatan 4C, 214 66 Malmö
0708-350151 ■